

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 969-05-23 כץ ואח' נ' בנק דיסקונט לישראל בעמ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט יאיר חסדיאל

התובעים

1. רן כץ
2. גילי ליברמן כץ
ע"י ב"כ עוה"ד תפארת דמתי-קולה

נגד

הנתבע

בנק דיסקונט לישראל בעמ
ע"י ב"כ עוה"ד שולי זסלבסקי

פסק דין

1

2

3

בין הבנק לבין הקיבוץ, ובין הפרטה לבין פרטיות:

4

5

1. התובעים הם לקוחותיו של הנתבע [להלן: "הבנק"] ומתגוררים בקיבוץ שדה יואב [להלן: "הקיבוץ"]. במהלך שנת 2022, במסגרת השתתפותם בהליך שיוך דירות שהתבצע במקרקעי הקיבוץ, נטלו התובעים משכנתה מהבנק.

8

9

2. משכנתה וקוץ בה – דומה כי נתעלמה מעובדי הבנק אותה תמורה ברוח השיתוף הקיבוצית המתגלמת בהליך ההפרטה האמור ונתעלמו מהם הלכות מדיני הסודיות הבנקאית ומדיני הפרטיות, ולפיכך נטו לשתף את חברי הקיבוץ זה במסמכיו של זה, בבחינת כזה ראה והבא.

12

13

14

3. כך, ביום 15.6.22 גילו התובעים כי הופץ בקבוצת הוואטסאפ של הקיבוץ מסמך שהפיק הקיבוץ עבור הבנק ונמסר לבנק ע"י התובעים שכותרתו הגלויה היא – "אישור זכויות לגילי ורן כץ".

15

16

17

18

19

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 969-05-23 כץ ואח' נ' בנק דיסקונט לישראל בעמ

תיק חיצוני:

- 1 4. חרף השחרות שבוצעו על גבי המסמך, ומשכותרתו האמורה לא הוסתרה, ניתן היה
2 להסיק ממנו את הפרטים הבאים לגבי התובעים – כי הם חברי הקיבוץ ומתגוררים בו,
3 כי הם בעלי זכויות במגרש בקיבוץ, כי אין להם חובות כלפי הקיבוץ, כי רובצת על ביתם
4 משכנתה לטובת הבנק, כי לא קיימים שעבודים לטובת צד ג' על זכויותיהם בביתם, וכי
5 כל עלויות הפיתוח שולמו על ידם [להלן: "המסמך הראשון"].
6
7 5. את המסמך הראשון הפיץ בקבוצת הוואטסאפ של הקיבוץ אחד מחבריה אשר קיבל
8 אותו מעובדת סניף אשקלון של הבנק על מנת שישמש כדוגמה לאישור שמוטל גם עליו
9 להביא לבנק מהקיבוץ.
10
11 6. סמוך לאחר הגילוי האמור פנו התובעים למנהלת המרחב של הבנק אשר הודתה כי
12 העברת המסמך, באופן בו הועבר, לידי אותו אדם, נעשתה בטעות.
13
14 7. הודאה וקוץ בה – דומה שבעקבות האמור לא חידד הבנק את נהליו מול כלל עובדיו
15 שכן בחלוף כשלושה שבועות בלבד, ביום 7.7.22, קיבלה התובעת שיחת טלפון מחברת
16 קיבוץ אחרת אשר בישרה לה כי במהלך ביקורה בסניף הבנק בראשון לציון קיבלה
17 מעובד של הבנק מסמך נוסף המתייחס לתובעים, שוב – על מנת שימשיל את אותו
18 מסמך שעליה להמציא לבנק.
19
20 8. הפעם היה מדובר על מפרט כספי שהופק על ידי רשות מקרקעי ישראל [להלן: "רמ"י],
21 ממנו ניתן להסיק את הפרטים הבאים ביחס לתובעים – זיהוי הנכס המשויך להם
22 בקיבוץ, ערך הקרקע כפי שנישום על ידי רמ"י, דמי הרכישה שנקבעו ע"י רמ"י, מספרי
23 תעודות הזהות של התובעים וצורות חתימותיהם האישיות [להלן: המסמך השני"].
24
25 9. משהיקף הפיצוי שנדרש על ידי התובעים בגין המתואר לעיל לא היה מקובל על הבנק,
26 [ראו נספח 3 לכתב התביעה] הוגשה התביעה דנא, על סך של 300,000 ₪, וזאת בגין
27 הפצת שני המסמכים [להלן וביחד: "המסמכים"].
28
29 10. לאחר דיון קדם המשפט הראשון בתיק גיבשו הצדדים הסדר דיוני אשר קיבל תוקף
30 של החלטה בגדרו הסכימו כי יינתן פסק דין מנומק לאחר הגשת סיכומים בכתב תוך
31 ויתור הדדי על הגשת תצהירים ועל חקירת עדים.
32
33
34

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 969-05-23 כץ ואח' נ' בנק דיסקונט לישראל בעמ

תיק חיצוני:

בין התובעים לבין הבנק:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

11. בסיכומיהם עמדו התובעים על כך שהמסמכים "הכילו מידע מהותי לגבי הרכוש שצברו התובעים, מספרי תעודות הזהות שלהם, ואף חתימותיהם", ובכלל זה – "כי לתובעים אין משכנתה, אין שיעבודים, מסמכים מרמ"י הכוללים את שווי המגרש שלהם, שטחים, עלויות נדרשות, וכן מספרי ת.ז. וחתימות של התובעים", וכי "אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי המדובר בפרטים סודיים של התובעים". כן עמדו שם התובעים על כך שהם "אנשי כוחות הביטחון המתגוררים בקיבוץ קטן", ומשכך – "חרדים באופן מוגבר לפרטיותם".

לשיטתם של התובעים מלמדים האירועים הנידונים כאן על נהליו הפרוצים של הבנק בכל הנוגע לשמירה על מוסד הסודיות הבנקאית, וכי בהיות "מקרה אחד בו הפגיעה הייתה לפני למעלה מ-300 איש" יש לפסוק לתובעים את מלוא סכום התביעה, ולמצער – סך של 200,000 ₪ - 50,000 ₪ לכל אחד מהתובעים בגין כל מסמך, וכל זאת, כפיצוי ללא הוכחת נזק מכוחו של סעיף 29א. לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 [להלן: "חוק הגנת הפרטיות"].

12. מנגד הצביע הבנק בסיכומיו על כך שהליך שיוך הדירות שלמטרתו נמסרו המסמכים על ידי הבנק מבוצע במשותף על ידי קבוצה של חברי הקיבוץ שהתובעים נמנים עליה, ובאמצעות אותה חברת ניהול, ועל כך שכספי המשכנתא שנלקחים על ידי חברה קבוצה זו מועברים לחשבון נאמנות בו משמשים כל חברי אותה קבוצה כנהנים, כך שלמצער כבר מתקיים שיתוף מידע יזום ביניהם של שמותיהם ומספרי תעודות הזהות שלהם, וכן של זהות מי שנטל משכנתה מהבנק, וכי סביר כי משהמדובר בבתיים דומים בקיבוץ ערך הקרקע שנקבע לכל אחד ואחד מחברי הקיבוץ ע"י רמ"י לא היה רחוק מהשגתם.

כן הדגיש הבנק את אותה עובדה, שלא הוכחה על ידי התובעת אף בסיכומי התובעים, שעה שהודתה כי התנדבה לכהן ב"וועד", כי התובעת שימשה כחלוץ לפני המחנה בכל הנוגע להתנהלות מול הבנק לצורך נטילת המשכנתה, ואף שימשה כאשת קשר בינו לבין חברי הקיבוץ, ופנתה לבנק בשמם. אשר על כן, ומשהמדובר במסמכים "סטנדרטיים" שחלק מפרטיהם אף הושחרו, הרי שעצם מסירתם, בשגגה ובתום – לב, אינו מצדיק אליבא דהבנק תשלום פיצויים בהתאם למכלול הוראות חוק הגנת הפרטיות.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 969-05-23 כץ ואח' נ' בנק דיסקונט לישראל בעמ

תיק חיצוני:

1 בין דיני הבנקאות לדיני הגנת הפרטיות, ובין הפגיעה באינטרס בלתי מוחשי לפיצוי בגינה:

2

3 13. הדין הישראלי הכיר בחובת סודיות מוסדית היסטורית של הבנק כלפי לקוחותיו

4

5 שמנביעה מערכת היחסים החוזית המיוחדת שביניהם. חובה זו קדמה להגנה על פי

6

7 חוק הגנת הפרטיות ועולה עליה בהיקף השתרעותה [ראו ע"א 5893-91 טפחות בנק

8

9 משכנתאות לישראל בע"מ נ' נתן צבאח, מח(2) 573 (1994), וכן ראו ריקרדו בן אוליאל

10

11 ולירן חיים, "דיני בנקאות – חלק כללי", מהדורה שנייה, בעמ' 246-247].

12

13

14 14. משכך, מעל ומעבר ליתר הוראות חוק הגנת הפרטיות, קולעת הפרת חובה כאמור

15

16 להוראת סעיף 7(2) לחוק הגנת הפרטיות המכלילה בהגדרת "פגיעה בפרטיות" גם

17

18 "הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי ענייניו הפרטיים של אדם", ואו להוראת

19

20 הסעיף העוקב אחריו שעניינו – "הפרה של חובת סודיות לגבי ענייניו הפרטיים של אדם,

21

22 שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע".

23

24

25 15. פשיטא שחובה זו או זו הופרה כאן, וכי הבנק עוול בכך בנוזיקין כלפי התובעים בהתאם

26

27 לחוק הגנת הפרטיות [ראו סעיף 4 לחוק הגנת הפרטיות]. הבנק אינו רשאי ליטול

28

29 מסמכים שנמסרו לו על ידי התובעים לצרכיהם הפרטיים, שכוללים פרטים אישיים

30

31 שלהם, ולעשות בהם שימוש בדרך של מסירתם ללקוחות אחרים שלו על מנת שישמשו

32

33 להם מסמכי התובעים דוגמה ומופת.

34

35

36

37 16. ניסיונו של הבנק בסיכומיו להיתלות בציפורניו בהוראת סעיף 18(2)(ד) לחוק הגנת

38

39 הפרטיות שעניינו פגיעה בפרטיות ב"תום לב" ש"נעשתה תוך כדי ביצוע עיסוקו של

40

41 הפוגע כדין ובמהלך עבודתו הרגיל, ובלבד שלא נעשתה דרך פרסום ברבים", גורלו –

42

43 התרסקות נורמטיבית מהדהדת בתהום. הוראה זו נועדה להגן על מי שעיסוקו

44

45 המקצועי הוא בחשיפת פרטים על אדם על מנת שישמשו אדם אחר, כגון חוקר פרטי

46

47 או אמצעי תקשורת. בנק הסבור כי מסירת פרטים של לקוח אחד לידיעת לקוח אחר

48

49 ו/או העברת מסמכים של לקוח אחד לידי לקוח אחר, היא חלק מ"ביצוע עיסוקו של

50

51 הפוגע כדין ובמהלך עבודתו הרגיל" – שומר כספו ופרטיותו ירחק ממנו [ראו אלי הלם,

52

53 "דיני הגנת הפרטיות", עמ' 216-217, ע"פ 1132-96 חתוכה אייל נ' מדינת ישראל (1998)].

54

55

56 17. עוולה הוכחה אפוא, ונזק מניין? – לצורך כך ברא חוק הגנת הפרטיות מנגנון של פיצוי

57

58 ללא הוכחת נזק אשר בדומה להסדרים אחרים בחוק עשוי בצלמו של ההסדר שהיה

59

60 קיים כבר בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ז-1967 [להלן – "חוק איסור לשון הרע"].

61

62

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 969-05-23 כץ ואח' נ' בנק דיסקונט לישראל בעמ

תיק חיצוני:

18. המדובר בחוקים-אחים, שחוסים על אינטרסים קרובים ולעיתים אף חופפים, וברמה המשפחתית המורחבת – הינם שארי בשר של הסדרים חוקיים ו/או חוקתיים נוספים שמשכללים את ההגנה על אינטרסים אישיותיים בלתי מוחשיים. כל זאת אחר שקביעת פיצויים בגין פגיעות באינטרסים כאמור עשויה לעורר קשיים מבחינת דיני הנזיקין המסורתיים בהיבטים של סיבתיות, הערכת הפיצוי, והתכלית של השבת מצב לקדמותו [ראו יפעת ביטון, "כאבים באזור הכבוד – פיצוי בגין פגיעה בזכויות חוקתיות", משפט וממשל ט', תשס"ו, עמ' 187-137].
19. מאפייני הדי-אן-איי הייחודיים של אותה משפחה מצאו ביטוי אפוא גם בהסדרים המיוחדים הקבועים בסעיף 6(ב) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, בסעיף 5(ב) לחוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, התשס"א-2000, בסעיף 10(א)(1) לחוק שוויון ההזדמנויות בעבודה, התשמ"ח-1988, בסעיף 19נא לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998, בסעיף 56 לחוק זכות יוצרים, התשס"ז-2007, ובסעיף 13 לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999 [ראו סעיף 17 לפסק דינו של בית המשפט העליון ברע"א 2855-20 פלונית נ' פלוני (2022) – להלן "פרשת פלונית"], ודומני כי המשותף לפוגענות שמבקשים אותם הסדרים להדוף הוא הרעה החולה של ראיית הזולת כחפץ העשויה להתבטא בניצול שמו, בניצול פרטיותו, בניצול יצירתו, ובהתייחסות לאדם באופן מפלה בשל מוגבלות גופנית ו/או שכלית תוך כפירה באנושיותו השלמה והמלאה. הרואה בחלקים מהאדם כחפץ והרואה באדם כחפץ רק בשל חלקים ממנו – ישלם על כך במטבע חפצי.
20. על כן תכלית הפיצוי בהתאם לחוק הגנת הפרטיות הינה תכלית משולבת, בדומה לזו עליה עמד בית המשפט העליון ביחס לחוק איסור לשון הרע ונחרזים בה המטרה של השבת המצב לקדמותו על אף הקושי להעריך במונחים כספיים את שיעור הפגיעה, המטרה העונשית שבאה "לשקף את סלידתה של החברה מהתנהגותו של המזיק" [ראו ע"א 9474-03 יורם גדיש תשתית ובנייה, (1992)], והמטרה החינוכית-הרתעתית כאשר לצד תכליות הפיצוי הקשורות להטבת נזקו של הנפגע ולענישת הפוגע מכוונים הפיצויים להעביר, במקרים מתאימים, מסר חינוכי מרתיע לציבור כולו מפני מעשי פגיעה בכבודו של אדם, לרבות באמצעות פגיעה בפרטיותו, ושתי התכליות הקשורות בפן העונשי-הרתעתי ובפן החינוכי פותחות בפני בית המשפט שער רחב לשיקולים מגוונים המאפשרים ומצדיקים התחשבות בגורמים שונים ובכללם זהותו של הפוגע תוך שקלול יחסי של עוצמת הפגיעה והנזק שנגרם לניזוק [ראו ע"א 89-04 ד"ר יולי נדלמן נ' נתן שרנסקי, (2008)].

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 969-05-23 כץ ואח' נ' בנק דיסקונט לישראל בעמ

תיק חיצוני:

1 21. בפסק דינו בע"א 6903-12 Canwest Global Communications Corp נ' אלי עזור, (2015)
2 דקדק בית המשפט העליון בכך ש"המסלול הסטטוטורי" בחוק איסור לשון הרע, זה
3 שאינו מחייב הוכחת נזק, משקף את שתי התכליות האחרונות – התכלית החינוכית
4 והתכלית העונשית-הרתעתית. עם זאת עמד בית המשפט העליון בפרשת פלונית על כך
5 ש"שיקולי המדיניות הנוגעים לעניין אינם זהים בהכרח בכל ההקשרים שצוינו, משום
6 שכאשר מדובר בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע עומד תמיד ברקע הדברים החשש מפני
7 "אפקט מצנן" שישפיע על חופש הביטוי".
8

9 22. בהקשר של החוק להגנת הפרטיות – החשש ל"אפקט מצנן" שישפיע על חופש הביטוי
10 אינו עומד "תמיד" ברקע הדברים. אכן, הוא עשוי להתעורר במקרים מסוימים של
11 פגיעה בפרטיות הנלווית לפרסום דברים על ידי אדם או כלי תקשורת מכוחו של חופש
12 הביטוי, אך הוא אינו עומד ברקע הדברים כאשר מדובר במסירה על ידי הבנק של
13 מסמך הנוגע ללקוח, לידיו של לקוח אחר.
14

בין הכלל לבין הפרט:

15
16
17 23. עתה נפנה למאפיינים הפרטיים, של הפגיעה, של הפוגע ושל הנפגעים, הרלוונטיים
18 לצורך קביעת הפיצוי הסטטוטורי בהתאם לכללים שפורטו לעיל.
19

20 24. חלק מהפרטים שנחשפו במסמכים, כגון עובדת היות התובעים חברי הקיבוץ
21 ומתגוררים בו, בעלותם בזכויות במגרש בקיבוץ, מספרי תעודות הזהות של התובעים
22 וצורת חתימותיהם, אינו מצוי בדיוטות העליונות של עולם הסוד. משמעותית יותר
23 היא אותה חשיפה כפויה של ערך המגרש אשר נקבע לתובעים על ידי רמ"י, ושל הנתון
24 של העדר שעבודים על ביתם, וזאת אף בנסיבות בהן המדובר בפרויקט משותף,
25 ולעיתים דווקא בשל כך. חשיפה כזו עשויה לעורר שיח בקרב חבריהם לקיבוץ של
26 התובעים, גלוי לתובעים או כזה המתנהל מאחורי גבם, שאין דעתם של התובעים נוחה
27 הימנו, ושעצם החשש ממנו – עשוי להדיר שינה מעיניהם. כל זאת בשים לב הן לרגישות
28 הקהילתית האופיינית לקיבוץ, והן לרגישות האישית הנובעת מעיסוקי התובעים.
29

30 25. כך או כך – לא מתקיימת פה אותה חומרה של חשיפת נתוני עומק קונקרטיים ביחס
31 להתנהלותו הכספית של לקוח של בנק כגון זו שנידונה בת"ק 52575-08-16 נועה קידר
32 שוורץ נ' בנק יהב לעובדי המדינה בע"מ, (2017), בת"ק 12254-09-16 רן יוגב נ' בנק
33 הפועלים, (2017), בת"ק 48854-11-20 שלומי וילקום נ' בנק לאומי לישראל בע"מ, (2021)
34 ובת"א 59822-11-20 כריסטינה אקים נ' הבנק הבינלאומי הראשון בע"מ, (2023), ואו של

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 969-05-23 כץ ואח' נ' בנק דיסקונט לישראל בעמ

תיק חיצוני:

- 1 גילוי פרטיו של חשבון בבנק בפני צד שלישי כגון זה שנידון בע"א 35516-04-20 דורון
2 אפיק נ' בנק לאומי לישראל בע"מ, (2020).
3
4 26. עם זאת – לחובת הבנק יש לזקוף את הישנות המקרה, כמתואר לעיל, גם לאחר
5 שהתובעים פנו אליו בעקבות הפצת המסמך הראשון – עובדה שיש בה על מנת להעצים
6 את התכלית החינוכית, ובפרט משהבנק אוצר בידיו את סתריהם של אנשים כה רבים,
7 וכן יש לשוות כנגדו את היקף הפרסום של המסמך הראשון.
8
9 27. אמנם לא הבנק הוא שהפיץ את המסמך הראשון בקבוצת הוואטסאפ, ומשכרו
10 התובעים שלא לקיים הליך של שמיעת ראיות נותר האמור בסיפא לסעיף 9 לסיכומיהם
11 בגדר סברה בעלמא, אפס כי הבנק היה מודע לכך שהמדובר בהליך המשותף לחברי
12 קיבוץ רבים ואף מסר את מסמכי התובעים לאחרים מתוך הבנה זו של הנסיבות,
13 ומשכך, וביחס לחברי הקיבוץ האמורים, מתקיימת האימרה "חברך חברא אית ליה
14 חברא דחברך חברא אית ליה" [ראו תלמוד בבלי, מסכת בבא בתרא, דף לט, ע"א], והיה
15 על הבנק לצפות כי הפרת חובת הסודיות במסירת מסמכים פרטיים לידי שני חברי
16 קיבוץ שאינם מחויבים כמוהו בחובת סודיות, ובכוונה תחילה של עשיית התובעים
17 דוגמה שתשמש את הכלל, עלולה להתגלגל להפצה כללית של המסמכים לכל מי
18 שדוגמה זו רלוונטית לגביו, דהיינו לכלל חברי הקיבוץ שהשתתפו בהליך שיוך הדירות.
19
20 28. מקור עברי קדום לחשיבות ההגנה על פרטיות בין שכנים מצאו חז"ל בפסוקו של בלעם
21 הנביא "מה טובו אוהליך יעקב משכנותיך ישראל" [במדבר, כד', ה'], וזאת בדורשם –
22 "שלא היו פתחיהן של ישראל מכוונים זה לזה, אלא כל פתח היה פתוח אחרי אהל חברו,
23 כדי שלא יסתכל כל אחד ואחד מהם בביתו של חברו" [מדרש רבה, שם]. בניגוד לאמור
24 שם פתח הבנק לשכניהם של התובעים בקיבוץ פתח דרכו יסתכלו אל פרטי בית
25 התובעים. בכך הפר הבנק את חובת הסודיות כלפי התובעים, חילל בעניינם את הוראות
26 חוק הגנת הפרטיות, ועוול כלפי הפרט בעניין שיש בו גם אינטרס ציבורי מוסדי חשוב,
27 וכל זאת גם אם לא עמדה לנגד עיני עובדיו כוונה רעה כלשהי.
28
29 29. ברוח המבחינים אשר נקבעו לעניין חוק איסור לשון הרע בפרשת פלוני, דהיינו - בשים
30 לב הן לכך שגולו פרטים שונים על התובעים בכל אחד מהמסמכים, והן לכך
31 שהמסמכים נמסרו לאנשים שונים על ידי הבנק, הרי שחרף סמיכות הזמנים בין
32 המקרים, מצאתי לנכון לקבל את עמדת ב"כ התובעים בסיכומיהם כי לצורך הפיצוי
33 הסטטוטורי בהתאם לחוק הגנת הפרטיות יש לראות במסירת שני המסמכים על ידי
34 הבנק כשתי פגיעות נפרדות, תוך שקלול כלל המתואר לעיל.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 969-05-23 כץ ואח' נ' בנק דיסקונט לישראל בעמ

תיק חיצוני:

1

2 .30. במכלול האמור, ובשים לב גם לסכומים שנפסקו במקרים המפורטים בסעיף 25 לעיל,
3 הגעתי לכלל מסקנה כי הבנק יפצה את כל אחד מהתובעים בגין הפצת כל מסמך בסך
4 של 7,500 ₪, ובסה"כ ישלם להם את הסך של 30,000 ₪.

5

6 .31. התשלום האמור ישולם בתוך 30 ימים שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק
7 מיום מתן פסק הדין ועד לתשלומו בפועל.

8

9 .32. ביחס להוצאות המשפט – במכתב הדרישה לבנק מיום 25.8.22 העמידו התובעים את
10 דרישת הפיצוי שלהם על לא פחות משלושה מיליון ₪. את כתב התביעה הגישו לבסוף
11 על סך של 300,00 ₪ החורג אפילו מהסכום המרבי שניתן היה לפסוק לטובתם במסגרת
12 המסלול הסטטוטורי. בשים לב לפערים העצומים בין הסכומים האמורים לבין הסכום
13 שנפסק לבסוף, בראי הצורך לעודד תביעות יעילות ושריריות במסלול הסטטוטורי
14 שבחוק הגנת הפרטיות, שבמצעו אינטרס ציבורי רב חשיבות כמפורט בסעיף 21 לעיל,
15 ונוכח ההסכמות בין הצדדים אשר חסכו משאבים דיוניים רבים – יישא כל צד
16 בהוצאותיו.

17

18 ניתן היום, ז' אייר תשפ"ד, 15 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

19

יאיר חסדיאל, שופט

20
21

